

Sammensætning, som andre lignende Specialretter paa den sociale Lovgivnings Omraade har herhjemme i Danmark, f. Eks. Invalideforsikringsretten, Arbejderforsikrings-Raadet og andre lignende Institutioner. Imidlertid, da den højtærede Minister har ønsket at bevare Invalideraadets Karakter af Domstol til Paakendelse af retslige Spørgsmaal, har man fra Udvalgets Side ikke villet stille Ændringsforslag; man har givet Afkald paa at stille saadanne særlige Ændringsforslag, men man har ment at burde udtale, at den Praksis, der har udviklet sig med Hensyn til Invalideraadet, i nogen Grad har fjernet denne Institution fra at være en Appellinstans til Afgørelse af rent retslige Spørgsmaal.

Til Gengæld er der stillet Ændringsforslag om at reducere Invalidenævnets Antal fra 4 til 3. Allerede ved Gennemførelsen af Normeringsloven i Fjor reduceredes det med 1 fra 5 til 4, idet det lægekyndige Medlem af Invalidenævnet udgik og ansattes som fast Læge ved Nævnet. Nu foreslaas det, at Invalidenævnets Medlemsantal skal reduceres fra 4 til 3, dog saaledes, at denne Reduktion først finder Sted ved den første indtrædende Vakance i et af de nuværende juridiske Medlemmers Stilling. Man vil derved opnaa en mere ligelig Sammensætning af Invalidenævnet, og man vil ogsaa opnaa, at det ikke alt for hyppigt sker, at Formandens Stemme bliver den afgørende.

Vedrørende de i øvrigt stillede Ændringsforslag skal jeg henvise til Betænkningen og kun omtale ganske enkelte af disse, særlig det Ændringsforslag, der stilles under Nr. 41, hvorved der tillægges Enker og Børn efter tidligere værnepligtige Officerer og saadanne Enker, der paa Grund af den afdøde Ægtefælles Erhvervsindtægt efter de hidtil gældende Regler har oppebaaret et særligt Forsørgelsestillæg. Ret til vedblivende at oppebære dette; Tillæggets Størrelse fastsættes i hvert enkelt Tilfælde af Invalidenævnet under Hensyntagen til vedkommendes økonomiske Forhold og kan ikke overstige $\frac{2}{3}$ af de i § 25, jfr. § 34, for Krigsenke- og Krigsbørneforsørgelsen fastsatte Beløb. Det har været nødvendigt at stille dette Ændringsforslag, fordi de paagældende Enker ellers gennem Lovforslaget vilde blive ramt af en ualmindelig haard og brat Nedgang. Dette gælder alle Enker efter de tidligere værnepligtige Officerer, hvis Forsørgelse vilde synke ned til Halvdelen eller deromkring af de nu oppebaarne Beløb. Det gælder ikke mindre adskillige af de Enker, der oppebærer det

saakaldte „Zuwendung auf Grund des Arbeitseinkommens“, et nærmest socialt færvet Tillæg, som forskellige Enker efter meget forskellige Synspunkter og meget forskellige Satser har faaet tilkendt under den tyske Lovgivning; i nogle Tilfælde vilde Loven, saafremt ikke en Ændring som den her foreslaaede gennemføres, bevirke, at de paagældende Enker vilde synke ned til under Halvdelen af de hidtil oppebaarne Beløb. Det har imidlertid ikke været muligt her at stille Forslag om bestemte, faste Satser. Dette har været umuligt i Betragtning af de helt forskellige Regler, der har været fulgt ved Fastsættelsen af dette Zuwendungs-Tillæg, og derfor har man ment det rigtigst at overlade til Invalidenævnet i hvert enkelt Tilfælde under Hensyn til vedkommendes økonomiske Forhold og de indtil nu oppebaarne Beløb at fastsætte Størrelsen af disse Tillæg, dog saaledes, at de ikke kan overstige $\frac{2}{3}$ af de i § 25 for Krigsenke- og Krigsbørneforsørgelsen fastsatte Aarsbeløb plus Dyrtidstillægget efter § 34.

Vedrørende Bestemmelsen i § 45 har der indenfor Udvalget hersket nogen Tvivl om, hvorvidt denne Bestemmelse overhovedet hørte hjemme i nærværende Lovforslag. Det drejer sig her dels om Personer, der overhovedet ikke er Invalider og saaledes slet ikke omfattes af Lovforslagets Hovedbestemmelse i § 2, men som ved deres Afgang fra Militærtjenesten har faaet fastsat en nærmest pensionslignende, bestemt Aarsrente, dels om Personer, der har paadraget sig en eller anden Skade ved Militærtjenesten og uden Hensyn til Erhvervsindskrænkingsgraden har faaet tilkendt en Militærrente. I Overenskomsten vedrørende Forsørgelsen af Krigsinvalider (Militærrentemodtagere) og Pensionister i Traktaten mellem Danmark og Tyskland angaaende Ordning af de som Følge af Overgangen til Danmark af Suveræneteten over Nordslesvig opstaaede Spørgsmaal af 10. April 1922 har Danmark overtaget en „fyldstgørende Forsørg for saadanne Krigsinvalider og disses efterladte, der i Medfør af Versaillestraktatens Art. 112 er blevet danske Statsborgere“, eller som „i Henhold til Versaillestraktatens Art. 113 har opereret for Danmark“. Her bruger den tyske Tekst Ordet „Militærrentenempfänger“ i Stedet for Ordet „Krigsinvalid“ og omfatter saaledes ogsaa de i Lovforslagets § 45 omhandlede Personer. Det kunde maaske, særlig for de førstnævnte Personers Vedkommende, synes naturligere, at de var blevet optaget paa Loven af 7. August 1922